

Les 18

Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van mijn zien.

1. Het idee van vandaag is weer een stap om te leren dat de gedachten die de oorsprong zijn van wat jij ziet, nooit neutraal of onbelangrijk zijn. 2Het beklemtoont ook het idee dat denkgeesten verbonden zijn, waarop later steeds meer nadruk zal worden gelegd.

We beginnen met de uitnodiging dat als God het Zoonschap schiep, er een tijdloosheid moet zijn geweest waarin God als Eerste Oorzaak al(l)een was. Vandaar uit heeft God onze denkgeest alleen uit Zichzelf kunnen creëren, ofwel zijn Eigenste Eigenheid gekloond. Daarom moet onze DG ook niets anders zijn dan God's gelijke, want wat één was moet dat altijd blijven. We moeten dit niet onbelangrijke, deze neutrale zijns-toestand vinden voor we er aan de verscheidenheid in deze droomwereld en onze lichamelijke uitbreiding van ego-gedachten voorbij kunnen leren gaan. Pas als we goed de waarde en kracht van gedachten erkennen en ze ook echt willen kunnen wij God in ons zelf terug vinden zoals Hij in Zichzelf, de Enige Eigenheid is.

les 41.8. Het is heel goed mogelijk God te bereiken. 2In feite is het heel makkelijk, omdat dit de allernatuurlijkste zaak ter wereld is. 3Je zou zelfs kunnen zeggen dat dit het enige natuurlijke ter wereld is. 4De weg zal zich voor jou openen als je gelooft dat het mogelijk is. 5Deze oefening kan verbluffende resultaten opleveren, zelfs al bij de eerste poging, en heeft vroeg of laat altijd succes. 6Op de bijzonderheden van dit soort oefening zullen we later verder ingaan. 7Maar totaal mislukken zal het nooit en onmiddellijk succes is mogelijk. 9. Gebruik deze hele dag het idee van vandaag veelvuldig, en herhaal het dan heel langzaam, liefst met de ogen dicht.

Ondanks dat het privé-denken het tegendeel zal beweren is de uitnodiging om nu al te aanvaarden dat er maar één **Kennendheid van gedachten, één DG bestaat.**

Deze Kennendheid, de ene Denkgeest, dat wat ieder van ons al is, woont als het ware in de Denkgeest van God. Het ogenschijnlijk persoonlijke, individuele kennen van droomfiguren staat dus niet los van die ene onpersoonlijke Kennendheid van Gedachten die ze maakt. We zijn allemaal wezenlijk en onpersoonlijkheid die ene Kennendheid zelf. We delen dit ene onzichtbaar Zijn al met elkaar, in eenheids-verbinding met de Liefde van God-Zijn. Dat is geen loze gedachten.

Nu zoeken we als een ogenschijnlijk afgescheiden lichaam naar het delen van liefde 'buiten' onszelf, misleid door een ego-gedachte die we voor waarheid hebben willen aanzien, in plaats van naar het geheel als droom binnen onze denkgeest te leren kijken.

Door al oefenend het Feit te leren aanvaarden en erop te vertrouwen dat de Liefde al in onze eigen denkgeest huist, zul je ook gaan inzien dat het geloven en volgen van zowel onware als ware gedachten in de droom uitwerking heeft op het **hele** poppenscript, niet alleen voor pop jan persoonlijk. Juist gerichte gedachten als tegengas gebruiken tegen de ego spinsels zijn direct verzoenend en vrede gevende en het ego denken blijven geloven geeft uiteindelijk alleen schuld, pijn, haat, ziekte en dood.

De schijnbaar 'van elkaar verschillende', zelfstandige denkgeesten die wij in lichamen menen te zien is één grote illusoire **Zelfkastijding**. Dit wordt door de Zoon zijn wens gedaan als onderdeel van de ego bedachten zelfverbeelding. Het is dat deel van onze gedeelde onpersoonlijke denkgeest dat als ego met niet-neutrale gedachten is gaan dromen over persoonlijke afgescheidenheid, en dat is wat we nu de wereld noemen. Het is een grote zelfprojectie, het geheel is niet meer dan een onvoorstelbaar krachtig (maar niet onbelangrijke) droomkracht vanuit de huwelijksbed-wens waarin een persoonlijke beleving van tijd, ruimte en dualiteit echt lijkt te bestaan en de maker zelf zichzelf heeft gedissocieerd.

Wanneer we onszelf weer **schuldeloos** mogen zien als één vormloze onpersoonlijke **zichzelf Kennende Denkgeest van de Zoon van God die zich achter de projecties, het dromende deel van zijn DG bevindt**, zal de natuurlijke woordloze stille staat van ware vergeving vanzelf tot ons komen en het hele ego collectieve droombeeld oplossen als niet waar en nooit gebeurd.

T28.I.1. 1. Het wonder doet niets. 2Al wat het doet is: het maakt (alle dromen) ongedaan. 3En zo ruimt het de belemmeringen op ten opzichte van wat werd gedaan (door de droommaker alias de Zoon). 4Het voegt niets toe, maar neemt alleen weg. 5En wat het wegneemt is allang verdwenen, maar doordat het (droomverleden) in herinnering is gehouden lijkt het directe gevolgen te hebben. 6Deze (droom) wereld was lang geleden al voorbij. 7De (fantasie) gedachten die haar hebben gemaakt, zijn niet meer in de denkgeest die ze gedacht heeft en een tijdje liefhad. 8Het wonder laat slechts zien dat het verleden voorbij is, en wat werkelijk voorbij is heeft geen gevolgen meer. 9Het zich herinneren van een oorzaak kan alleen maar illusies van haar aanwezigheid voortbrengen, geen gevolgen.

Net zoals wanneer je ontwaakt uit een nachtmerrie, zul je zien dat er voor onze ene getuigen-zijn los van die dromen er niks werkelijks gebeurd is, en dat de hele droom vol met gezonde zieke en dode lichamen, inclusief het hele Zoonschap verlost is van iets dat nooit echt heeft plaatsgevonden omdat één DG met Gods allesomvattendheid delen niet iets kan aanvallen of verliezen.

T28.III.8;4De droom van genezing schuilt in vergeving en laat jou met mildheid zien dat jij (als droommaker) nooit gezondigd hebt. 5Het wonder laat jou geen enkel bewijs van schuld dat kan getuigen van wat nooit was. 6En het zal in je (onze ene) schatkamer een plaats bereiden waar je Vader en je Zelf welkom zijn.

Ga zelf kijken of het waar is dat zodra we wakker worden in de waakdroom die enge of fijne slaafdroom pas onwerkelijk is geworden. In de waaktoestand lijkt dit ook de enige werkelijkheid te zijn net als zoals tijdens de slaafdroom alleen die droomwereld echt leek. Dit heeft vrijheid gevolgen voor iedereen die in die droom voor leek te komen.

T18.II. 5. Dromen laten jou zien dat je de macht hebt een wereld te maken zoals jij (als Zoon en droommaker) die graag wilt, en dat je die ziet omdat je die verlangt. 2En terwijl je die ziet twijfel je er niet aan dat ze werkelijk is. 3Niettemin is hier een wereld, duidelijk binnenin je denkgeest, die toch buiten je lijkt te zijn. 4Je reageert er niet op alsof jij die gemaakt hebt, en evenmin zie je in dat de emoties die de droom oproept, wel van jou afkomstig moeten zijn. 5Het zijn de figuren in de droom en wat zij doen die de droom lijken te maken. 6Je beseft niet dat jij (als Zoon en droommaker) degene bent die ervoor zorgt dat zij iets voor jou uitleven, want deed je dat wel dan zou de schuld niet bij hen liggen en zou de illusie van bevrediging verdwenen zijn. 7In de droom zijn deze elementen niet versluierd. 8Je lijkt te ontwaken en de droom is voorbij. 9Maar wat je niet inziet is dat wat de droom veroorzaakt heeft, daarmee niet is verdwenen. 10Jouw wens (als Zoon en droommaker) een andere wereld

te maken die niet werkelijk is, blijft bij je. 11En waartoe jij lijkt te ontwaken (in de waakdroom) is niets dan een andere vorm van diezelfde wereld die je ziet in de droom.

Dus stel je zelf de vraag welke van de twee droomtoestanden is nu echt en zie zelf dat kan je in feiten alleen ervaren in de toestand waar we nu lijken te zitten als echt.

Kijk zelf en zie zo gauw die slaap of waakdroom toestand weer weg zijn lijkt die andere weer de enige werkelijk. Je trapt toch ook niet vijf minuten na een nachtmerrie meer in de angst die je daar in leek te hebben en stap je na de film niet gewoon de filmzaal uit hoe heftig je ook jezelf identificeerde met de hoofdrolspeler? Als we ons onderzoek wenden tot volgen van de mens zelf in een van die dromen, zien we dat alle andere onderzoeken tekortschieten omdat ze twee belangrijke factoren buiten beschouwing laten; ze beschouwen deze gedachtebeelden alleen in zijn wakende staat, en zien de droom- en diepe slaap toestand belevingen over het hoofd. Zelfs de meest serieuze zoeker doet dit in begin. Die fout kunnen we door de HG laten corrigeren als we de belangrijkheid van dit beeld mogen leren inzien. We ontdekken zo dat in dromen het fysieke lichaam en de zintuigen en de geest van de waakdroom verdwijnen en een ander soort lichaam, zintuigen en wereld hun plaats innemen. De intellectuele redenering die we in de droomstaten maken, is eveneens ontoereikend want in de diepe droomloze slaap verdwijnen zelfs deze waarnemingen. Er zijn dus in dit je zelf onderzoeken grote verschillen te zien tussen de drie staten. Toch blijft één element voor hen allemaal gemeenschappelijk: het aanstaan van 'ons eigenste eigen' moet er al zijn om het komen en gaan van de drie staten te kennen. Dit onzichtbare zichzelf kennende "eigenste eigen" moet worden onderzocht waar dat huist en wat dat in Gods naam is. Kijk bv naar hoe wist je dat je in de droomloze slaap een heerlijke slaap hebt gehad, je moet daarin ook aanwezig zijn geweest en dat het niets anders was dan je zelf en van je natuurlijke bewust zijn moet zijn en daar louter vormloos geluk en licht was die je van je Scheper hebt ontvangen. Het louter licht zijn van ons blijkt als je het onderzoekt er altijd en wat je lijkt te zien met waarnemingen of met afwezigheid daar van is allemaal je eigenste verbeelden gedachten die nooit neutraal nog onbelangrijk blijken. **T21.Inl:1;7 1. Projectie (van verbeelden gedachten) maakt waarneming. [4Daarom is ze (kiezen voor welke gedachten je wilt) voor jou belangrijk. 5Ze getuigt van de staat van jouw denkkeest, de uiterlijke weergave van een innerlijke toestand. [7Probeer dan ook niet de wereld te veranderen, maar kies ervoor je denken over de wereld te veranderen. 8Waarneming is een gevolg, geen oorzaak. [10Alles wat met visie wordt gezien, is genezen en heilig. 11Niets wat zonder dat wordt gezien, heeft enige betekenis. 12En waar geen betekenis is, heerst chaos.** In die film ben je zowel de kijker, het licht, de film en het scherm. Zelfs het ego film script is door jou als droommaker zelf uitgezocht en we gaan er in zo en zo dood, dus leer als schouwend te ontspannen einde film is altijd thuis komen in dat waarin de film verscheen, nooit in de dood dat maakt het ego denken er van. De pijn, schuld en doodfilm zijn met fantasie gedachten een dualistrijd beeld gemaakt over je schijnbare persoonlijke leven en schilder je dus zelf je eigen lichtbeelden op het scherm zoals wajang speler zijn schimmenspel verbeeld en zijn die gedachten dus nooit neutraal nog onbelangrijk! Zodra we de waak of slaapdroom gaan onderzoeken als ze voorbij zijn, blijken alle zondige of heilige handelingen en hun gevolgen voor zowel de droommaker de hoofdrolspeler en alle bijrolspelers inclusief hun intellect en wereld alleen afhankelijk geweest te zijn van de toestand waarin wij dan denken te zijn en zal die pijn, schuld en dood gedachten geloven van zelf integraal oplossen. Zie zelf als de film stopt is het projector licht en scherm direct aanwezig van nooit weg geweest.

T18.II.5;12Al jouw tijd wordt doorgebracht met dromen. 13Je slaapdromen en je waakdromen hebben verschillende vormen, meer niet. 14Hun inhoud is dezelfde. 15Ze vormen jouw protest tegen de werkelijkheid, en jouw waanzinnige idee-fixe dat je die kunt veranderen. 16In je waakdromen neemt de speciale relatie een speciale plaats in. 17Ze is het middel waarmee jij probeert je slaapdromen uit te laten komen. 18Hieruit ontwaak je niet. 19de speciale relatie is jouw vastbeslotenheid om je greep op de onwerkelijkheid te behouden, en jezelf het ontwaken te beletten. 20En zolang jij meer waarde ziet in slapen dan in waken, zul je dat niet loslaten.

Zodra we in les 129 doe je ogen dicht en wees alleen en aanvaardt je bent niet in een lichaam maar in je denkkeest en die dg is in God zijn DG en dit is niet neutraal noch onbelangrijk om herhalend te blijven beoefenen tot we weer vanzelf terug komen in wat we woord en tijdloos gewoon nu al zijn. Onze eigenste eigen vorm en woordloze aandacht op ons stabiele nu zijn gericht blijkt zo kijkend altijd gewoon labelloos moeiteloos onpersoonlijk en geeft standaard één totaal beeld als HG ons egoscript herschrijft door elk verleden verhaal geloven weghaalt.

Daarom is kiezen een keuze voor onpersoonlijke HG of de onpersoonlijke ego de belangrijke gedachten waar je voor staat en heeft dat niets nul met jou en mij als pop figuranten in het huwelijksbed gebeuren te maken maar gaat het altijd om onze denkkeest die dit ego bedacht te laten genezen.

De oplossing blijft simpelweg het antwoord op de vraag "wat ben ik" ofwel de keuze waar huist ons eigenste eigenheid, in pop jan of de in denkkeest van ons als Zoon van God? Inzicht gaat over de rede weer te willen zien wat we al zijn, dat kan nooit een aantal door mijzelf waargenomen droom dingen zijn, dus zeker geen gedachten voorstellingen in ons hoofd. Nooit zijn we iets wat herinnerd wordt door een persoonlijk geheugen, noch iets waar we naar toe moeten, maar iets wat we altijd onveranderlijk, op elk ogenblik van ons leven moeiteloos zijn en delen! Al die huwelijken met gedachten over het lichaam en een denkertje, links of rechts, al die ideeën hebben een ding gemeen, dat ze allemaal waargenomen dingen zijn die verschijnen in dat moeiteloze eigenste eigen, die het actieloos waarneemt. Want er bestaat niet een "ik" wat waarneemt, dat ik is weer een fantasie idee dat voor waar wordt genomen. "ik ben het waarnemen van heel de film zelf" gaat over de ik van onze onpersoonlijke dg de stille plek waarin zich de film die ik mijn persoonlijke lichamelijke leven noem afspeelt. In eerst instantie ont-dek ik dat, we permanente altijd Nu zijn, zo iets is als allesomvattende tegenwoordigheid dit zijn idee kent zichzelf zonder vorm noch gedachten.

T3.VII. Scheppen tegenover zelfbeeld. 1. Ieder denksysteem moet een uitgangspunt hebben. 2Het begint óf met (huwelijksbed dood dromen) maken óf met (eeuwigheids liefde uitbreiden) scheppen, een verschil dat we al besproken hebben. 3Hun overeenkomst ligt in hun vermogen als fundament te dienen. 4Hun verschil ligt in wat daarop rust. 5Beide zijn ze hoekstenen voor geloofssystemen waarnaar men leeft. 6Het is een vergissing te geloven dat een denksysteem gebaseerd op leugens zwak zou zijn. 7Niets wat door een kind van God is gemaakt is zonder macht. 8Het is essentieel dat je dit beseft, want anders ben je niet in staat uit de gevangenis die jij gemaakt hebt te ontsnappen. 2. Jij kunt het autoriteitsprobleem (Zoon dissociëerde zijn Vader) niet oplossen door de macht van je denkkeest (als Zoon van God) te onderschatten. 2Dat is jezelf

misleiden, en dit zal jou kwetsen omdat jij de kracht van de denkkeest terdege begrijpt. 3Je beseft ook dat jij die net zomin kunt verzwakken als je God kunt verzwakken.[] 5Je kunt jezelf zien als iemand die zichzelf scheidt, maar kunt niet meer doen dan dat geloven. 7Je kunt het niet waar maken. [] 10Je gelooft nog steeds dat je een beeld bent van eigen makelij. 11Op dit punt zijn jouw denkkeest en de Heilige Geest verdeeld, en er is geen oplossing zolang jij dat ene blijft geloven wat letterlijk ondenkbaar is. 12Om die reden kun jij niet scheppen en ben je vervuld van angst over wat jij maakt. 5. De denkkeest kan het geloof in de afscheiding heel werkelijk en heel beangstigend maken, en dit geloof is de 'duivel'. 2Het (splijten van eenheid in tweeheid) is krachtig, actief, destructief en onmiskenbaar tegengesteld aan God, omdat het letterlijk Zijn Vaderschap ontken. 3Kijk naar jouw leven en zie wat de duivel (voor dualistrijd huwelijksbedroom) gemaakt heeft. 4Maar beseft dat dit maaksel in het licht van de waarheid stellig zal oplossen, omdat zijn fundament een leugen is. 5Jouw schepping door God is het enige Fundament dat niet aan het wankelen kan worden gebracht, omdat het licht zich daarin bevindt. 6Jouw uitgangspunt is de waarheid, en je moet terugkeren naar jouw Begin.

De moeilijkheid van het vormloze getuigen-zijn aanvaarden is dat we als pop jantje gewoon zelfstandig door lijken te lummelen, de beperkingen van het lichaam blijven ervaren en constant het ego klaaglied horen blèren. De uitnodiging is het leren passeren van al die fantasie-gedachten en gevoelens als betekenisloos zonder dat je wilt dat ze eerst weg moet gaan, want zo maak je ze juist echt. De keuze is dus; willen we door de HG geholpen worden te oefenen om die droommakers bron (zeg de onpersoonlijke filmprojector) in onze eigenste denkkeest weer te aanvaarden en blijvend aandacht te geven in plaats van die ego fantasieën die pijn en afgescheidenheid tot de dood er op volgt op het programma hebben en een persoonlijk lichaam zijn geloof geven.

Door niet alleen jijzelf als droommaker en pop jan in de droom, maar alle spelers in de waak en slaap werelden zijn zo te mogen zien wordt het geheel in één klap bevrijdt van elke vorm van schuld, angst en dood. Dit blijken illusie-beelden, en dat is dat de genezing van de dromer en zijn droom.

Weten we weer dat we zelf de droommaker zijn van een droom waarvan de gehele inhoud niet waar is, dan komt zo de denkkeest van de Zoon weer zijn Vader tegen en lossen ze beide op in eenheid Zijn waar geen symbolen of beschrijvingen meer nodig zijn.

Het laat zien dat alle symbolen inclusief HG, Jezus en meer alleen nodig zijn om als de maker uit de zelfgemaakte droom zichzelf wakker te laten maken. Als vanzelf komen we dan weer in de woord- en symboolloze natuurlijke staat die we als onvoorstelbaarheid al deelde met in symbolische taal benoemde God en heel het Zoonschap.

Het onvoorstelbare is uiteindelijk ook voorbij aan God en Zoon want in dat eigenste eigen aandacht geven kom je bij iets dat zo eenvoudig is dat het niet in woorden kan worden uitgedrukt en eenheid niet gekend wordt maar louter is.

Dit heeft als gevolg dat louter eigenste geluk zijn weer bewust gedeeld en uitgebreid wordt ook al ziet niemand dat omdat onze DG niet iets is wat je kan waarnemen maar bent.

T18.VI.8.2-11 [...] *de plaats die jij reserveert om jouw haat te huisvesten is geen gevangenis, maar een illusie van jezelf. Het lichaam is een beperking, opgelegd aan de universele communicatie die een eeuwige eigenschap van de denkkeest is. Maar de communicatie zelf is innerlijk. De denkkeest reikt uit naar zichzelf. Hij is **niet** samengesteld uit verschillende delen die elkaar bereiken. Hij gaat niet naar buiten. In zichzelf **kent** hij geen grenzen, en buiten hem is er niets. Hij omvat alles. Hij omvat jou totaal: jij in hem en hij in jou. Er is niets anders, nergens en nooit.*

Indien je nog verleid wordt en de onware persoonlijke gedachte geloofd dat je een op zichzelf staande 'pop' bent, dan wordt dat opgepikt en versterkt door -alle nog niet ontwaakte- denkkeesten die de weerstand van het collectieve ego droomkracht tegenwoordigt. **T10.X.9.6. Maar wanneer er twee of meer zich verbinden in hun zoektocht naar de waarheid, kan het ego zijn gebrek aan (stabiele) inhoud niet langer verdedigen.**

Zodra je echter die ene onpersoonlijke poppenspeler, de droomkracht in onze gezamenlijke denkkeest hebt mogen herkennen of aanvaarden, dan weet je dat er geen loze neutrale gedachten bestaan. Alles neemt vorm aan. De onjuiste dualiteitgedachten die we volgen en geloven heeft gevolgen voor iedereen en dat zien we dan ook als dualistrijd terug in de geprojecteerde wereld waarin we ons als 'pop' lijken te bevinden.

T3V.II. 1. Ieder denksysteem moet een uitgangspunt hebben. 2Het begint óf met maken óf met scheppen, een verschil dat we al besproken hebben. 3Hun overeenkomst ligt in hun vermogen als fundament te dienen. 4Hun verschil ligt in wat daarop rust. 5Beide zijn ze hoekstenen voor geloofssystemen waarnaar men leeft. 6Het is een vergissing te geloven dat een denksysteem gebaseerd op leugens zwak zou zijn. 7Niets wat door een kind van God is gemaakt is zonder macht. 8Het is essentieel dat je dit beseft, want anders ben je niet in staat uit de gevangenis die jij gemaakt hebt te ontsnappen.

Verbind je dus via de hulp van HG met het aanvaarden van je onpersoonlijke Zelf als oorzaak, dromer van de droom, en laat het wonder tot je komen dat de dromer een droom droomt waarvan de inhoud niet waar is. Er is geen denkkeest los van jou, er zijn geen miljarden afgescheiden lichamen en geen loze gedachten, het is één onpersoonlijk geheel, waarin ware vergeving de enige werkelijke verlossing biedt van de natuurlijke liefdes staat voor dromen maken begon in ons weer te omarmen. **T18.VII.5.3 Een ogenblik samen met je broeder (heb de ander lief als jezelf) doorgebracht geeft jullie beiden het universum terug.** Je bent niet de pop Jan, de schaduw of het lelijke eendje en buurvrouw is niet de boosdoener en net zomin een op zichzelf staand individu. Er is alleen maar een persoonlijke droombeeld film waarin dat zo lijkt. In werkelijkheid is er alleen onschuld bij zowel de dromer en zijn droom als we onze eenheid los van de dromen weer terug willen zien en te aanvaarden dat de hele droom inhoudt niet echt gebeurd ook als hij pijnlijk lijkt door te gaan.

Het louter zijn van ons is er altijd en wat je ziet is allemaal je eigen verbeelding. Door de film van ons leven weven we onze eigen lichtbeelden op het scherm. Wij zijn zelf de kijker, het licht, de film en het scherm. Zelfs het filmscript wordt door onszelf uitgezocht en aan onszelf opgelegd. Ontspan dus, het einde van de film is altijd thuishomen, nooit de dood. Alleen het egoscript maakt dat ervan.

H12.1;7Zijn waarneming (kennen) van zichzelf (als ZvG) is op Gods Oordeel gebaseerd, niet op dat van hemzelf. 8Zo (als kennendheid) deelt hij de Wil van God, en brengt hij Diens (Eén Liefde delend) Gedachten naar

denkgeesten die nog steeds in waan (pop zijn) verkeren. 9Hij (ZvG) is voor eeuwig één, want hij is zoals God hem schiep. 10Hij heeft Christus aanvaard, en hij is verlost.

We ervaren allemaal de pijnlijke gevolgen van het voortdurend zoeken naar voldoening, bevrediging, lichamelijke uitbreiding en geluk in de wereld die we buiten ons lijken te zien. Het 'persoonlijke', privé bevredigen van pop Jan geeft heel even een gevoel van niets meer nodig te hebben, waardoor er een tijdelijke sfeer van voldaanheid ontstaat. We denken dan dat dit gevoel veroorzaakt wordt door die 'speciale' persoon, een gebeurtenis of een voorwerp. Steeds weer bevestigen we zo de wederzijdse projectie van het afgescheiden zijn en dat heeft gevolgen voor iedereen. We lopen voortdurend achter de wortel van onze begeerten en behoeften aan, we zijn slaaf geworden van onze eigen projecties wens. Dit geeft geheid schuld, angst en een doodsverlangen. Het is echter geen persoonlijke schuld of angst, het speelt zich bij iedereen af, het hele collectief is onze droom inhoud. Zonder zelfonderzoek of hulp van HG om de droommaker in onszelf weer te hervinden zullen we die nooduitgang in onszelf niet zien en blijven we samen de illusie van geluk buiten ons bevestigen en heeft dat gevolgen voor iedereen.

We hebben het onszelf moeilijk gemaakt om te leren zien dat ieder gevoel van voldoening en geluk niet veroorzaakt wordt door iets van 'buitenaf' maar dat het simpelweg ontstaat wanneer 'de persoon en zijn denken' even oplost. De stemmetjes houden zich even stil, het ego is even naar onze ene achtergrond verdwenen en we ervaren op dat moment onze natuurlijk geluk staat, het onpersoonlijke stille eeuwige ervarenheid-zijn. Natuurlijk houdt dit lekkere gevoel niet te lang aan, het ego doet zijn werk ongelooflijk goed en zegt dat het lekkere van iets van buiten kwam en nu meer wil. Hierin geloven heeft gevolgen voor iedereen. Het simpele onpersoonlijke eigenste van ons geluk zijn zonder meer, zonder dingen van buitenaf te gebruiken of misbruiken, wordt door het ego direct afgedaan als saai, koud, kil, afstandelijk etc. Terwijl hij het persoonlijke leven bestempelt als dynamisch, vrolijk, creatief en levendig 'als je het maar goed aanpakt en lessen uit een verleden gebruikt om de toekomst te verbeteren'.. Ik zeg dan; 'slaap maar eens drie dagen niet en je smeekt erom die saaiheid van het slapen in te willen gaan'. Het zijn deze ego verleden dictaat-gedachten waarin we geloven die ons vastzetten in angst, schuld en schreeuwen om zelfmoord. Maar zie in dat het lichaam doden hetzelfde is als een tafel kapot slaan; die ben je ook niet! De enige geldige zelfmoord is zien dat we die persoon niet zijn!

T3V.II. 2. Jij kunt het autoriteitsprobleem niet oplossen door de macht van je denkgeest te onderschatten. 2Dat is jezelf misleiden, en dit zal jou kwetsen omdat jij de kracht van de denkgeest terdege begrijpt. 3Je beseft ook dat jij die net zomin kunt verzwakken als je God kunt verzwakken. 4De 'duivel' is een beangstigend denkbeeld omdat hij buitengewoon machtig en buitengewoon actief schijnt. 5Hij wordt gezien als een kracht die met God in strijd verwickeld is en Hem het bezit van Zijn scheppingen betwist. 6De duivel misleidt met leugens en bouwt koninkrijken waarin alles lijnrecht tegengesteld is aan God. 7En toch trekt hij mensen aan in plaats van ze af te stoten, en zijn ze bereid hem hun zielen te 'verkopen' in ruil voor geschenken die geen werkelijke waarde bezitten. 8Dit is volstrekt onzinnig.

Dat ego schimmenspel volgend passeren en dat saai onpersoonlijke innerlijke licht toch in gaan als vanzelfsprekend al van mij zegt alles zal onthuld worden aan hen die in stilte verblijft zonder zich bezig te houden met de betekenis van welk woord dan ook. Het onmiddellijk zien van die innerlijke rust en kan verwijlen in dit stilheid licht gebeurd op het ogenblik zelf en zegt zonder woorden verrek ik ben de Zon niet de maan. Dat is het belangrijkste zelf simpelweg inzien en ervaren dat louter Zon zijn moeiteloos woordloos is en de inspanningen van de maan zonder eigen licht nergens op slaan. De hoofdrolspeler noch de bijrolspelers van de film kunnen niet naar de projectiekamer gaan. Wees daarom gewoon al oefent bv met ogen dicht meditatie van Les 129 even als DG/ Zon los van wat maan denken en voelen geloven als echt dat is het leren passeren van de sirenes het doel van les 49.

T12.II.5. Laten we geen nachtmerries bewaren, want het zijn geen gepaste gaven voor Christus, en dus zijn het geen passende geschenken voor jou. 2Neem de bedekking weg en kijk naar waar jij bang voor bent. 3Alleen datgene waarop je(ego gedachten) vooruitloopt jaagt jou angst aan, want de realiteit van het niets kan niet beangstigend zijn. 4Laten we dit niet uitstellen, want je droom van haat zal niet zonder hulp van je weggaan, en Hulp is hier aanwezig. 5Leer rustig te zijn te midden van tumult, want rust is het eind van twist, en dit is de reis naar vrede. 6Kijk elk beeld dat opduikt om jou tegen te houden recht in het gezicht, want het doel is onafwendbaar omdat het eeuwig is. 7Het doel van liefde is niets anders dan jouw recht, en hoort jou toe ondanks je dromen.

Daar waar we langs de ego weerstand leren denken en openstaan om het *Ware Kennen*, de *Ware Gedachte* te aanvaarden kunnen we niet anders als eenheid van ons eigenste eigenheid delen en uitbreiden, dat heeft gevolgen voor iedereen.

Dat zijn is de keuze te maken voor de HG in plaats van de keuze voor het ego. Door te kiezen voor de HG opent zicht er vanzelf een ogenblikkelijke en natuurlijke plek waar de liefde ervaren kan worden die we wanhopig zochten in persoonlijke fantasie gedachten.

Hoe heftig de droombeelden ook lijken, leer er rustig van uit de DG naar te kijken en durf in te zien dat beide standpunten pop Jan of DG zijn grote gevolgen kunnen hebben voor iedereen wanneer je ze aandacht geeft en erin gelooft. Zo zul je vanzelf gaan zien dat er maar in één van de twee werkelijk, blijvend geluk te vinden is. Die Ene (en toch gedeelde), onveranderlijke, stabiele, zichzelf-kennende, aanwezigheid geloven heeft dat gevolgen voor droommaker en iedereen in de droom en brengt de verzoening niet voor de persoon maar voor onze ene onpersoonlijke denkgeest.

H12.1;3Deze ene, geheiligd en verlost, wordt het Zelf dat Gods Zoon is. 4Hij die altijd al totaal geest was, ziet zichzelf nu niet langer als een lichaam of zelfs maar als in een lichaam. 5Daardoor is hij onbegrensd. 6En omdat hij onbegrensd is, zijn zijn gedachten voor eeuwig en altijd verenigd met die van God.

2. Het idee van vandaag betreft niet zozeer wát je ziet, als wel hoe je het ziet. 2Daarom benadrukken de oefeningen van vandaag dit aspect van je waarneming. 3De drie of vier aanbevolen oefenperioden moeten als volgt worden gedaan:

3. Kijk om je heen en kies voor de toepassing van het idee van vandaag zo willekeurig mogelijk onderwerpen uit, en houd je ogen op elk lang genoeg gericht om te zeggen: 2Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van hoe ik zie.

3Besluit elke oefenperiode met het herhalen van de meer algemene uitspraak: 4Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van mijn zien. 5Om en nabij een minuut, of zelfs minder, is voor elke oefenperiode voldoende

Wanneer je het ego script blijft geloven dat het kennen van waarnemingen over goed versus slecht, dood versus leven voor iedereen persoonlijk is, iets dat vanuit een lichaam en zintuigen gebeurt, dan blijf je de gevolgen daarvan automatische bij iedereen zien. Zo zul je jezelf en iedereen om je heen als afgescheiden zien, als een klein en kwetsbaar iets dat bescherming nodig heeft tegen mogelijke aanvallen van anderen. Vanuit dat kleine poppenlichaam lijk je altijd te moeten handelen uit zelfbescherming. De wereld buiten je lijkt bedreigend en roept vanzelf een gevoel van eenzaamheid en isolement op.

Gelukkig delen we de nooduitgang het aanvaarden dat alles van de drie droom toestanden in de denkgeest van de Zoon van God verschijnt en niet in het hoofd van pop jan.

We hoeven alleen maar open te staan voor het inzicht dat het anders in elkaar zou kunnen zitten als ons ego denken het laat lijken en daarom heeft het aanvaarden van de verzoening idee enorme gevolgen voor iedereen. Hoewel onze kennendheid van gedachten als DG onzichtbaar is voor de zintuigen, en met het intellect niet te begrijpen valt, is het toch mogelijk in te zien dat het Ware Kennen, onze eigenste Intimiteit, zichzelf nooit heeft verlaten daar we dat zelf zijn. Daarom als je wolken of de maan ziet leert dat de zon er nu niet lijkt te zijn maar aanvaard dat de zon er nu wel moet zijn want wat anders is het kennende licht in ons. Dat wat we menen te zien is een droomfantasie, een projectie, de ogenschijnlijke gevolgen zijn een fata morgana nooit echt gebeurd, niemand is ooit werkelijk een lichamelijke afgescheiden individu in de droom met miljarden anderen lichamen geweest.

Het leek alleen maar zo.

13.1. 3. Het lichaam kan worden genezen als gevolg van ware vergeving. {} 4Niets anders dan dit: het teken van een oordeel door een broeder over een broeder geveld, en door de Zoon van God over zichzelf. 5Want hij heeft zijn lichaam tot zijn gevangenis gedoemd, en vergat dat hij (zelf als poppenspeler alias ZvG) degene was die het deze rol gegeven heeft.

4. Wat hij (zelf als poppenspeler alias ZvG) gedaan heeft moet Gods Zoon nu ongedaan maken. 2Maar niet op eigen kracht. 3Hij heeft immers de sleutel van de gevangenis weggegooid: zijn heilige zondeloosheid en de herinnering van de Liefde van zijn Vader. 4Maar hulp wordt hem gegeven in de Stem die zijn Vader in hem heeft geplaatst. 5De kracht om te genezen is nu zijn Vaders geschenk, want via Zijn Stem kan Hij Zijn Zoon nog steeds bereiken, om hem eraan te herinneren dat het lichaam wel zijn uitverkoren woning kan worden, maar nooit zijn ware thuis zal zijn.

Nu op dit moment kan het licht in ons de rede inzien dat de film doet alsof pop jan met zijn hersens de baas is over de filmprojector zijn licht en het scherm. Ik heb geleerd ons zichzelf kennende eeuwig nu zijn, de projector dat zoemen van dat draaien van de fantasie ego films als mijn suis in de aandacht te houden, terwijl ik door de hulp van HG via Wolter vrij van de film er naar kijk en zo ben ik al oefent uit het geloof in de film jan te zijn en dat er anderen zijn kwijt geraakt nog te geloven, de ware vergeving. Er is niemand anders, geen buitenwereld, geen lichamen waar personen in zitten, er is louter de gedeelde zichzelf kennende onvoorstelbaarheid deze Kennendheid die we als één denkgeest nu al Zijn droomt slechts heftig een lichaam te zijn.

Het lijkt er misschien op dat we steeds van 'pop jan' in waaktoestand, verhuizen naar de 'pop Napoleon' in de droomtoestand, en daarna via de droomloze slaap weer terugkomen bij de wakkere 'pop jan'. Als we goed kijken kunnen we echter zien dat dit niet waar is, we gaan als DG namelijk vooraf aan alle drie de droomtoestanden die er uit komen en weer in oplossen.

Zo kunnen we zien dat we als kennendheid van ware of onware gedachten eigenlijk steeds al schouwen van 'boven het slagveld', zelfs al lijkt het alsof we echt in het poppenlichaam zitten en van daaruit de wereld waarnemen. Meditatie alias bidden beoefenen bewerkstelligt de beëindiging van het geloof in denken en voelen, alleen zo leren we ons verstilde eigenste onpersoonlijke zijn aandacht te blijven geven en opent de onmetelijke eenvoud in onze Dg zich wat de tijd te boven gaat en verstilde tijdloosheid brengt. Alles wat er in onze tijdloosheid langskomt, blijkt goed bekeken een groot toneeldrama te zijn waarin er geen persoonlijk kijken bestaat. Het zijn allemaal verbeelde gedachten, één onpersoonlijke persoonlijke huwelijksbed piepshow waar naar we schouwen, nooit echt gebeurd. Nog steeds zullen we in de waak en slaapdroom een wereld van verschillen vol met schuld, angst en dood blijven zien, de schijnbare afgescheidenheid verdwijnt niet, maar kijken er naar en geloven er niet meer in. Door dit te doorzien, kijkend vanuit Dg in plaats van pop jan, bevrijdt je in één moment jezelf en alle zogenaamde 'anderen' buiten je. Je bent niet de x-jarige pop jan, het lelijke eendje of de schaduw, je kennendheid van gedachten is de eeuwigheid zelf, onveranderlijk. Het gaat dus om de gedeelde onpersoonlijke onmetelijke 'kennen-zijn' als idee te aanvaarden, waarin zowel pop jan als al die anderen verschijnen en verdwijnen en dat bevrijdt iedereen in de droom en ook de dromer van dromen.

LES 128.1. De wereld die jij ziet heeft jou niets te bieden wat je nodig hebt, niets wat jij op enigerlei wijze kunt gebruiken, en helemaal niets wat dient om jou vreugde te verschaffen. 2Geloof deze gedachte en het bespaart je jaren van ellende, ontelbare teleurstellingen en hoopvolle verwachtingen die tot de bittere as van wanhoop vergaan. 3Er is niemand die deze gedachte niet als waar dient te aanvaarden, wil hij de wereld achter zich laten en zich verheffen boven haar nauwe blikveld en kleingeestige hebbelijkheden. 2. Elk ding waaraan jij hier waarde hecht, is alleen maar een keten die jou aan de wereld bindt, en het zal geen ander doel dienen dan dat. 2Want alles moet het doel dienen dat jij eraan gegeven hebt, totdat jij er een ander doel in ziet. 3Het enige doel dat deze wereld bevat dat jouw denkgeest waardig is, is dat jij eraan voorbijgaat, om geen moment langer nog enige hoop waar te nemen waar er geen is. 4Laat je niet langer misleiden. 5De wereld die jij ziet bevat niets wat je verlangt.

Het innerlijke eigenste eigen durven en mogen (h)erkennen van ons ene onpersoonlijke Kennen, Het stille Zijn, dat we delen met God en heel het Zoonschap, is de opening naar het inzicht dat zowel jij, als de 'ander' één dromer delen alias de metafoor van de Ene Zoon van God.

Die ene Kennendheid van ons is altijd, overal, onveranderlijk en moeiteloos aanwezig en dat stille zijn als onze basis aanvaarden bewerkstelligt de hulp van de HG die letterlijk in onze DG één kennendheid deelt, wat er ook maar in verschijnt of wordt waargenomen moeiteloos te doorzien als niet echt. Het eigenste zijn is niet afhankelijk van een toekomst of verleden, het is niet gericht op speciaalheid, het IS er gewoon, net zoals God IS en wij letterlijk zijn Eigenste Zijn van hem kregen en delen.

Ik noem dit hele beeld van de heilige drie eenheid onze 'eigenste eigenheid delen'. Als we onze innerlijke

woordloze eigenste eigenheid stilheid aanvaarden en omarmen heeft dat invloed op heel de droom en het Zoonschap, voor elk wezen dat zich lijkt te doen kennen als een lichaam buiten ons, maar in feite ons Zijn nu al met ons als één verstilde kennendheid deelt.

Het kan dus niet anders dan dat elke gedachte (waar of onwaar) die jij gelooft, gevolgen heeft voor de manier waarop we voor iedereen in de droom het Zoonschap ervaren. Wijzelf als droommaker, dus **niet** als pop jan, dragen de verantwoordelijkheid om 'nu' weer te kiezen voor de stilheid uitbreiding van onze vormloze Liefde in plaats van lichamelijke afgescheiden zijn pijn (het voortzetten van het dualistisch verhaal).

T24.1.8; Je wilt je tegen deze cursus verzetten omdat die jou leert dat jij en je broeder gelijk zijn. Speciaalheid is de grote Dicteerder van de kolossale illusie van wat jij bent en wat jou broeder is en waarom speciaalheid het lichaam de moeite waard vindt.

Omdat we door het wonder van HG gevraagd en gekregen weer mogen inzien dat onze zelfgemaakte droom nooit echt gebeurd is, hoeven we niet steeds meer af te dalen naar het strijdtoneel om daar nog iets met de ander te vereffenen. Dit zien 'heel de droominhoud is niet echt, ongeacht wat daar nog lijkt te gebeuren' is *Ware Vergeving*. Het aanvaarden ervan betekent je realiseren; *Weer te weten* dat ons simpele eigenste eigen de innerlijke *Eenheid* al is en dat zijn nu als één deelfactor te ervaren. Net zoals water zijn eigen natheid kent en deelt, zo ervaren wij achter iedere droomfiguur het zoonschap ieder op zich via het eenzelfde eigenste eigen van zichzelf kennen-van-geluk-zijn. Als een liefdevolle uitdrukking van zichzelf aan zichzelf zonder meer of minder.

Zodra je om wat voor reden dan ook het standpunt van het 'ware kijken' los lijkt te laten, kom je ogenschijnlijk meteen weer in een 'ik en de ander' oorlogsverhaal geloven terecht. Je zult onmiddellijk weer ouderwets en vertrouwd meegaan in het spel van persoonlijke aanval en verdediging. De angst, de onrust en de woede van het strijdveld overschreeuwen dan schijnbaar de zoete rust van het stille, eigenste intieme, *heel zijn* als onpersoonlijke DG delend met God en heel het Zoonschap. Het lijkt alsof je eigenste eigen persoonlijke voelt waardoor je gedachten je dicteren dat je weer helemaal bent teruggevallen in de dualiteit-sfeer.

Dit is de 'jojo ego weerstand werking', die in het begin de meesten van ons overkomt, ook wanneer je het idee van de verzoening hebt aanvaard. Het ego is namelijk collectief en stopt niet als er een hoofdrolspeler zichzelf als dromer terug herkent.

T1VII.3. 12De werkelijkheid gaat 'verloren' door onrechtmatige toe-eigening, hetgeen tirannie met zich meebrengt. 13Zolang nog één enkele 'slaaf' de aarde bewandelt, is jouw bevrijding niet compleet. 14Het complete herstel van het Zoonschap is het enige doel van hen die wondergericht zijn. 4. Dit is een cursus in het trainen van je denkgeest. 2Alle scholing vraagt op een bepaald niveau aandacht en studie.

Wat hier gezegd wordt is het volgende; De droom kan alleen door 'ieder op zich' al oefenend gepasseerd worden door vergeving (ofwel 'sneller schieten') van alle dualistisch waarnemingen en ze te doorzien met dat wat dichter bij ons is dan die waarnemingen. Zo leren we weer thuis te zijn.

Als we geloven dat we weer helemaal in het verhaal van pop jan verzeild zijn geraakt, kan al snel schietend goed te kijken en zelf echt te zien dat het vormloze kennen alias de geest er nog altijd eerst was, en los van ware of onware gedachten er stabiel en onpersoonlijk louter is. Vanuit die onveranderlijke abstracte kennendheid wordt simpelweg het droomsript waargenomen waarin pop jan een rol speelt zich weer even persoonlijk schuldig, angstig, onrustig, boos voelt, en dat er slechts gespeeld geloofd wordt in het idee van 'een terugval'. Dat wat we zijn is een idee, die vormloze allesomvattende zichzelf kennende Kennendheid-Zijn van de dromer, kan als geest niet terugvallen, het gaat nergens heen, het is nooit weggeweest, welk leugenverhaal we als pop jan ook maar in de diverse droomtoestanden geloven.

T5.1.2. Laten we het proces van ons herontwaken met een paar eenvoudige begrippen beginnen: 2Gedachten vermeerderen door ze weg te geven. 3Hoe meer er daarin geloven, des te sterker worden ze. 4Alles is een idee. 5Hoe kan geven dan met verliezen worden geassocieerd?

Het kan echter een hulp zijn te beseffen dat deze weerstand kan (en om te louteren ook moet) gebeuren, hoe vredig en hoe lang je ooit zeker leek te weten dat dit 'strijdveld slechts droombeelden zijn' niet echt waar is. De uitdaging is om in de praktijk te willen blijven oefenen met dit sneller schieten beeld te leren en aanvaarden dat je kennen-zijn altijd dichterbij je is dan de onware gedachten, hoeveel weerstand en ellende er ook maar lijkt te zijn.

Die hulp-gedachte van de HG spreekt de dissocierde kracht in ons weer aan en die kan zich ook tonen in de vorm van een leraar van vlees en bloed, ogenschijnlijk buiten je, of heel soms als de ware innerlijke leermeester.

T5III. 2. De Heilige Geest (de ware innerlijke leraar hulp vragen) is het idee van genezing. 2Omdat het een gedachte is, neemt het idee toe naarmate het wordt gedeeld. 3Omdat het de Roep is namens God, is het tevens het idee van God. 4Aangezien jij deel bent van God, is het tevens het idee van jouzelf, alsook van al Zijn scheppingen. 5Het idee van de Heilige Geest deelt de eigenschappen van andere ideeën omdat het de wetten van het universum volgt waarvan het deel uitmaakt. 6Het wordt sterker door te worden weggeschonken. 7Het groeit in jou wanneer jij het aan jouw broeder schenkt. 8Jouw broeder hoeft zich niet bewust te zijn van de Heilige Geest in hemzelf of in jou om dit wonder te laten plaatsvinden. 9Misschien heeft hij, net als jij dat deed, de Roep namens God gedissocieerd. 10Die dissociatie wordt in jullie beiden genezen wanneer jij je de Roep namens God in hem bewust wordt, en aldus het bestaan ervan erkent.

Toen ik als pop jan in 1976 ergens spottend hulp had gevraagd in het verleden leugenverhaal zo iemand tegen te mogen komen bleek dit wonder een vorm van genade; een leraar die kwam in de vorm van Wolter Keers en me liefdevol hielp.

Hij nam mij mee naar dat stille zijn in ons wat onveranderlijk letterlijk in ons is en bracht zo de stem van God wat hij kennendheid noemde en de cursus Geest om de jojo-periode waarin het verleden totaal als nooit gebeurd te overbruggen en via spiegeling mijn eigenste innerlijke eigenheid stem van God te mogen hervinden en te leren vertrouwen en te stabiliseren als van ieder van ons.

HvL.20.2. Vrede God brengt geen dingen uit het verleden met zich mee, het verleden glijdt eenvoudig weg en inplaats daarvan komt een eeuwig durende stilte. Dat alleen. Elk verschil is gewoon verdwenen, want de stilte heeft zich over alles uit gespreid. Wanneer en vergeving is moet er vrede zijn. 5. Vergeet de wereld, God heeft geen einde en Niets wat God niet geschapen heeft werkelijkheid. De vrede van God is simpel dat Zijn Wil totaal geen tegendeel heeft en jou wil gelijk is aan Zijn Wil en Een en al is wat er is. Verwerf Zijn Vrede en je zult God herinneren.

Onder alle dualistische omstandigheden waarin Jan gemengd leek te worden was de moeiteloze lieflijkheid die mijn Mentor (beziel door HG alias Athene) in stilheid uitstraalde voelbaar. Het samen zijn was het onveranderlijke, het onpersoonlijke eigenste van één 'intimiteit delen. Wat ik als jantje ook 'goed of fout' leek te doen, hoe vaak ik ook op en neer bleef jojo'en, steeds weer opnieuw bracht zijn stabiele aanwezigheid me terug naar daar waar we verstilt al eenheid deelde.

Wees je ervan verzekerd dat als het nodig is en je er rijp voor bent, zo iemand 'uit de hemel' vanzelf op je pad komt of dat de HG zich direct zichtbaar maakt als je eigenste eigen kennendheid zijn en elk verleden verhaal voor jou delete. Ook Athene, Boeddha, Jezus en de Heilige Geest kunnen symbool staan voor deze abstracte innerlijke onpersoonlijke liefde weer in je aandacht te brengen en te leren houden. Dit wordt in deze droomwereld misschien niet altijd zo herkend, maar zo'n symbool kan je wel degelijk hulp bieden om dat al oefenend te laten zien wat waar is en dat er niets is wat onze heiligheid niet kan te aanvaarden en daarmee los te laten wat niet waar blijkt.

Sommigen van ons hebben alleen behoefte aan een innerlijke leiding die ons met gevleugelde woorden en handelingen leert de oorlogsverhalen van aanval en verdediging te doorzien en te passeren. Indien het je werkelijke wens is om voor innerlijke onpersoonlijk 'geluk' te gaan in plaats van persoonlijk uiterlijk 'gelijk', dan nodig ik jullie uit vraag daar dan gewoon om.

Wie hulp krijgt zal leren al oefenend suizend te niks in dit stille innerlijke zijn. Het herkennen van dat meest liefelijke allesomvattende werkelijke ene Zijn is het wonder. Hier bestaat geen verleden toekomst gedachte meer, er is niets dan een eigenste zichzelf hervinden in de vrede van God het delend bij zichzelf zijn. In die stilheid zijn zinken alle gedachten weg. Een omarmend louter Zijn, voorbij, boven, en gedurende alle gekte van het tijdelijke droomgebeuren.

Hier is nu ons weten dat dit ene Zijn er eeuwig is. Zijn Zon wijkt nimmer achter de diepste maan aanbedding gekte van het persoonlijke dagelijks huwelijksbed leven. Ieder van ons heeft het symbool van de HG letterlijk in zich om geholpen te worden een 'innerlijke leraar' in welke vorm dan ook te aanvaarden. Allemaal brengen ze op hun specifieke manier dezelfde ene boodschap, die van de eeuwige onschuld en geen-tweeheid. Het delen van de Ene onvoorstelbare eigenste eigenheid.

Wanneer je een leraar 'in levende lijve' ontmoet, bestaat soms echter de neiging en weerstand om hem eerst aan een 'ego-onderzoek' te onderwerpen. Voldoet hij wel aan het plaatje dat je van een (verlichte) goeroe of spirituele leraar hebt?

Ik raad je met nadruk aan om je na enige tijd van wantrouwen je toch over te geven aan zijn *onvoorwaardelijke* vertrouwen voor zo ver het je geen angst of schuld geeft. Dit hulp aanvaarden is de snelste manier om te deur te kunnen openen naar die altijd aanwezige innerlijke, stille sfeer van rust en intimiteit delen. Dit is wat er nu aan iedereen wordt aangeboden en wat we ten diepste willen leren delen om het uit te breiden wat de natuur van liefde is.

T13.5. 'Nu' heeft voor het ego geen betekenis. 2Het heden doet hem alleen maar denken aan wonden uit het verleden, en het reageert op het heden als was dit het verleden. 3Het ego kan geen bevrijding van het verleden tolereren, en hoewel het verleden voorbij is, probeert het beeld ervan te behouden door te reageren alsof het nu aanwezig is. 4Het dicteert jouw reacties op hen die je in het heden ontmoet vanuit een referentiepunt in het verleden, waarbij het hun huidige werkelijkheid aan het oog onttrekt. 5Als je de dictaten van het ego opvolgt, zul je daadwerkelijk op je broeder reageren alsof hij iemand anders is, en dit zal jou zeker beletten hem te zien zoals hij is. 6En je zult van hem boodschappen ontvangen uit je eigen verleden omdat je, door dat in het heden werkelijkheid te verlenen, jezelf verbiedt het los te laten. 7Op die manier ontzeg jij jezelf de boodschap van bevrijding die iedere broeder jou nu schenkt.

Het kan zijn dat je door de ego dictaten weerstand te geloven nog niet rijp genoeg denkt te zijn om aan je lichaam en deze wereld voorbij ons zelf als droommaker en DG zijn te aanvaarden. Probeer het idee scheper, getuigen en vernietiger van deze droom werelden te zijn dan in de eerste plaats als idee alleen theoretisch te aanvaarden. Voor de meesten van ons is het vrijwel onmogelijk om zich voor te stellen 'wees alleen maar en richt je aandacht naar binnen want daar vind je onze ene geliefde eigenste zelf dat niks 'van buiten' nodig heeft om innerlijk geluk te kunnen delen.

Door dit idee in theorie toch gewoon al oefent te aanvaarden zul je vanzelf geholpen worden om in jouw snelheid het ware geluk in jezelf te gaan ervaren, ook al geloven we allemaal door gedictieerd gedachten script van het ego in grote lijnen dat het geluk alleen te vinden is in iets wat zich van buitenaf lichamen blijft aanbieden.

Kijk zelf, de dingen gebeuren ons, ook al het persoonlijk privé gebeuren, dat geheel is gewoon onderdeel van het filmscript. Al dan niet door de HG of het ego ingegeven heeft het gevolgen voor iedereen.

Die film hebben wij in onze denkgeest zelf tussen ons licht-zijn en het scherm geplaatst. We kijken ernaar en identificeren ons met de hoofdrolspeler. Hierdoor zien we niet meer dat we in wezen het licht en scherm zijn. Dat zichzelf-kennende scherm en licht is het eeuwig in ons. Alle film beelden zijn tijdelijke verschijnen en kunnen het licht, noch het scherm beïnvloeden. Leer al oefenend daarvan overtuigt te raken. Ga zelf onderzoeken dat je natuurlijk niet iets kunt zijn wat door je Zelf wordt waargenomen. Dat simpele feit te aanvaarden bevrijdt je om niet langer die zelfgemaakte filmbeelden nog te hoeven geloven. Het licht en scherm zal geleidelijk aan weer het het lieflijke en lekkere worden waar je onpersoonlijke aandacht zich mee vereend.

T17.VI.14. { } de Hemel blij maakt. 5Als de Hemel buiten jou (DG) was, zou je zijn blijdschap niet kunnen delen. 6Maar doordat hij binnenin je is, behoort ook zijn blijdschap jou toe. 7Jij bent in het doel verbonden, maar blijft nog steeds gescheiden en verdeeld wat het middel betreft. 8Toch ligt het doel stevig en onveranderlijk vast, en zal het middel zeker op zijn plaats vallen omdat het doel zeker is. 9En je zult (je DG) delen in de blijdschap van het Zoonschap dat dit zo is.

Open jezelf om geholpen te worden DG te zijn en niet een lichaam en te leren ervaren dat het innerlijke louter zijn bestwel voor iedereen mogelijk is hervinden om de werkelijke Liefde van God te delen met en als het hele Zoonschap zijnde.

'Pop Jan' hoeft niet te stoppen als lichaam zijnde dingen te doen of te laten, en hij zal verschillen blijven zien tussen de filmfiguren die zeggen 'zichzelf' en 'anderen'.

Het gaat er alleen maar om te leren doorzien dat de droommaker en het **hele** droomverhaal, inclusief het huwelijksbed scenario van Jan Klaassen en Katrijntje *niet waar* is en nooit gebeurd en zo weer vrede van God in zich te ervaren.

Mijn leermeester Wolter Keers benoemde het onderscheid tussen *kartu tantra* 'geluk uit de wereld halen' via de 9 gaten van het lichaam en *vastu tantra* 'geluk moeiteloos uit jezelf halen' zonder een lichaam, object of waarneming nodig te hebben.

De stem van **intimiteit** (het samen woordloos één zijn delen met Wolter), ofwel de Stem van God, bleek de hulp van HG te zijn die me hielp om de ideeën die ik aankon stap voor stap te aanvaarden en te leren vertrouwen zonder angst. Het heeft me geholpen de aandacht op de innerlijke *stilheid van het hier en nu kennen-zijn* gericht te houden en daarin te leren verwijlen en zo gedachten en gevoelens te passeren als niet waar; de ware vergeving. Zo kon ik de innerlijke eigenste eigen stilheid als geest, alias Kennendheid (de Ware Gedachte van God) gaan ervaren, aanvaarden, te delen en zo uit te breiden door alleen maar te weten en in de gaten te houden dat dit voor iedereen al geldt.

T15.I.8. De Heilige Geest wil dit alles nu ongedaan maken. 2Angst hoort niet bij het heden, maar alleen bij het verleden en de toekomst, die niet bestaan. 3Er is geen angst in het heden, wanneer elk ogenblik helder en los van het verleden staat, en zijn schaduw zich niet tot in de toekomst uitstrekt. 4Elk ogenblik is een zuivere, smetteloze geboorte waarin Gods Zoon uit het verleden oprijst in het heden. 5En het heden breidt zich voor eeuwig uit. 6Het is zo mooi en zuiver en zo vrij van schuld dat er niets dan geluk bestaat. 7Er is geen herinnering aan duisternis, en onsterfelijkheid en vreugde zijn er nú.

De stilheid, de suizende kracht in je eigenste zelf helpt je om zowel de droommaker als zijn droomgevolg te doorzien als 'niet echt waar'. Het leert je om je eigenste eigenheid te ontvangen en in je aandacht bij je te dragen en te delen met al je broeders op een stille, onzichtbare manier. Zo genees je vanzelf onze denkgeest en zo indirect het hele Zoonschap. Op den duur zal het moeitelozer en prettiger worden om op te gaan in de innerlijke onpersoonlijke stabiel stilheid die je altijd al bij je draagt, in plaats van persoonlijke aandacht te blijven geven aan de wisselende nachtmerries van het dualiteits-verhaal.

Laat je niet ontmoedigen wanneer dit voor jantje een onmogelijke klus lijkt. Vertrouw erop dat het best wel mogelijk is en dat je er bij geholpen zult worden wanneer je er rijp voor bent het zonder angst te aanvaarden. Er zal een leraar, innerlijk of uiterlijk, bij je komen om je op de goede weg te helpen van nooit weg geweest.

H12.3.. 3Slechts weinigen kunnen Gods Stem (het suizen) überhaupt horen, en zelfs zij kunnen Zijn boodschappen niet rechtstreeks communiceren via de Geest, die ze gegeven heeft. 4Ze hebben een tussenpersoon nodig (bij mij was dat Wolter Keers) waardoor communicatie mogelijk wordt met degenen die niet beseffen dat ze geest zijn. 5Een lichaam kunnen ze zien. 6Een stem verstaan ze en daarnaar luisteren ze, zonder de angst waarop de waarheid in hen zou stuiten. 7Vergeet niet dat de waarheid alleen daar kan komen waar ze zonder angst verwelkomd wordt. 8Daarom hebben Gods leraren een lichaam nodig, want hun eenheid kan niet rechtstreeks worden herkend.

Vanuit de door de HG hervonden onveranderlijke kennendheid die we ieder van ons als denkgeest letterlijk zijn kunnen we middels oefening de aandoenlijkheid gaan zien van de droommaker en zijn film over pop jan en al zijn broederpoppen; we zijn dat allemaal zelf. Zo zijn ze allemaal al totaal onschuldig, maar doen in dat nieuwe script allemaal nog steeds hun best om persoonlijk 'goed genoeg' te zijn. Vroeg of laat zullen de oordelende, bekritiserende aanvals-gedachten toch weer voorbij komen, het ego klaaglied houdt niet op zich te doen kennen.

Zo voel je de pijn van de wereld indirect want we kijken via het ervaren van zichzelf als geluk slechts naar als een film. Geleidelijk aan komt dan de ontspanning. Ook bereik je zo het standpunt dat als we geen lichaam zijn, het onmogelijk zijn bezit zou kunnen verliezen, verlaten of gedood kan worden.

We kunnen slechts leren dit hele verhaal niet meer te geloven, want we kijken naar onze eigen zelfgemaakte dualistische griezel droomwereld..

T9.III.2. Voor het ego is het aardig en juist en goed om op fouten te wijzen en ze te 'corrigeren'. 2Dit is volkomen zinnig voor het ego, dat geen besef heeft van wat fouten zijn en wat correctie is.

Het delen van onschuld en genade is het wonder van het zien dat de dromer en droom heeft gemaakt waarvan de hele inhoud niet waar is, dat feit van louter eigenste eigen zijn veel simpeler en dichterbij is dan al die ego-gedachten blijven beweren. Het is gewoon nu, ons onpersoonlijke maar gemeenschappelijke *kennen-zijn* van onze eigenste denkgeest zelf, los van welke gedachte of waarneming er voorbij lijkt te komen.

(les 56) Ik ben niet de enige die de gevolgen ervaart van mijn zien. Als ik geen privégedachten heb, kan ik geen privéwereld zien (maar slechts het kennen van onware verbeelden gedachtes in onze denkgeest). Zelfs het dwaze idee van de afscheiding moest (met heel de poppenkast) gedeeld worden voor het de basis kon vormen van de wereld die ik zie. Maar dat delen (van poppen lichamen) was een delen van niets. Ik kan ook een beroep doen op mijn (kennen zijn van) werkelijke (liefde zijn) gedachten, die (zichzelf kent en) alles (qua kennen van liefde zijn) met iedereen delen. Zoals mijn (privé) gedachten van afscheiding appelleren aan de afscheidingsgedachten van anderen (privé poppen), zo doen mijn werkelijke gedachten (ik ben de Zoon van God en deel de liefde van God) de werkelijke gedachten ontwaken in hen (die dachten en pop te zijn maar genezen door de HG één denkgeest delen met God en heel het Zoonschap). En de (ware) wereld die mijn werkelijke gedachten mij tonen, zal zowel voor hun als voor mijn ogen dagen (dus hoe jij je denken geloofd besmet of bevrijd jij jezelf met de keuze voor dood of eeuwig leven).

De droommaker is schepper, genietter en vernietiger van zijn eigen droomprojectie, zeg met mega arsenaal aan netflix liefdes, drama, oorlog, horror en meer filmprogramma mogelijkheden.

In elk van die droom films zijn we jarenlang een liefdesstel in elke mogelijke variant geweest dat lichamelijk met elkaar verbonden leek en door scheiding of de dood in de droom in een verhaal van dader of slachtofferschap terecht komt en alleen door lijkt te moeten gaan op zoek naar een volgende lichaam om zich mee te verbinden. In al die films zie je duidelijk eenzelfde probleem terugkomen, vroeg of laat is er groot verlies of verdriet terwijl er vanuit het oorzakelijke vlak (de werkelijke oorzaak, de droommaker) niets gebeurt. In de werkelijkheid delen we niet ieder op zich dat afgescheiden persoonlijke leven met een gedroomd drama verhaal, maar we delen nog steeds de oorzaak zelf, de ene dromer.

Daar we die dromer, alias de poppenspeler, de ZvG, het Zoonschap, onzichtbaar delen is ondanks het feit dat deze niet te objectiveren valt. Er is geen projectie beeld of label van te maken. Juist daarom moeten we dit eigenste onveranderlijk louter zijn met overtuiging leren aanvaarden.

Het ogenblikkelijk zien dat dit werkelijk waar is komt veelal plotseling, waarna we aan de hand van herhaling zullen moeten leren (en geholpen worden) de aandacht erop gericht te houden, om zo in de praktijk te kunnen ont-oorlogen.

Net zoals onze ouders ons in de droom ook middels herhaling leerden dat we een lichaam zijn en met woorden, labels, alles in de droom een naam hebben gegeven als iets dat buiten ons en schijnbaar afgescheiden van ons zou bestaan.

(Ies 184) 1. Je leeft aan de hand van symbolen. 2Je hebt namen bedacht voor alles wat jij ziet. 3Elk ding wordt een afzonderlijke entiteit, die jij identificeert met behulp van zijn eigen naam. 4Daarmee hou je het uit de eenheid los. 5Daarmee markeer je zijn bijzondere kenmerken en zonder je het van andere dingen af door de ruimte eromheen te benadrukken. 6Deze ruimte zet jij tussen alle dingen die je elk van een andere naam voorziet, alle gebeurtenissen die je uitdrukt in termen van plaats en tijd, alle lichamen die je met een naam begroet.[] 2Je ziet iets waar niets is, en ziet tegelijk niets waar eenheid is: een ruimte tussen alle dingen, tussen alle dingen en jou. 3Zo denk je dat je in afscheiding leven hebt geschonken. 4Door deze splitsing denk je dat daarmee vaststaat dat jij een eenheid bent die functioneert met een onafhankelijke wil.[] 2Jij hebt ze deze namen gegeven en bracht waarneming tot stand zoals jij wenste dat waarneming was. 3Het naamloze werd naam gegeven en zo werd er ook werkelijkheid aan verleend.

We zijn en delen dus nu al het naamloze onvoorstelbare stille feit van de werkelijkheid. Alleen op dat niveau delen we liefde en breiden we deze uit. Dit staat volkomen los van onze dromerschepper die met God zijn projectie licht en scherm een fantasie is gaan verbeelden met gedachten over een persoonlijke afgescheiden film van geliefden, ouders, familie en andere droomfiguren die allen verdwaald zoekend rond lijken te lopen. Kortom, we delen 'elk op zich' deze ene dromer, en die ene dromer is weer deel van de Eerste Oorzaak, dat wat naamloos en onvoorstelbaar is. Via herhaling of met een openbaring leren we dat die tegenwoordigheid altijd bij ons is en ons liefdevol draagt.

Het ontvoorlog (de ware vergeving) is het wonder, wat inhoudt dat we hier in de droom het aanvaardden dat de dromer buiten de droom nog steeds de Zoon van God is. God schiep een wezen die elk alles had wat God ook had. Zo hebben wij ieder van ons het ene licht en scherm, net zoals water zijn natheid gekregen heeft om het te delen samen met God. Het Zoonschap, dat geschapen werd is dus niets anders dan een uitbreiding van Liefde, van God zijn eigenste Zijn zelf.

De HG helpt ons wanneer we echt willen inzien dat wij als Zoon alias kloon van God tussen licht en scherm een film hebben geprojecteerd met fantasie gedachten en geloven daar in een lichaam te zijn, afgescheiden van de anderen lichamen. Dit heeft gevolgen voor zowel droommaker als alle ogenschijnlijke anderen in die droom. Hier in de projectie, onze zogenaamde persoonlijke droom, is God en het Zoonschap buitengesloten. We missen daardoor dus het delen en uitbreiden van Gods liefde, want God zien is in de droom bekleed met de dood.

T18.IX.4. De cirkel van angst ligt net onder het niveau dat het lichaam ziet, en lijkt het hele fundament te zijn waarop de wereld rust. 2Hier bevinden zich al de illusies, de vervormde gedachten, de waanzinnige aanvallen, de woede, de wraak en het verraad, die gemaakt werden om de schuld te verankeren, zodat daaruit de wereld kon ontstaan die hem verborgen moest houden. 3Zijn schaduw stijgt voldoende naar de oppervlakte om te zorgen dat zijn meest uitwendige verschijningsvormen in het duister blijven en daar wanhoop en eenzaamheid zaaien, en maken dat het daar vreugdeloos blijft. 4De intensiteit van de schuld wordt echter versluierd door zijn zware omhulsels, en blijft gescheiden van dat wat werd gemaakt om hem verborgen te houden. 5Het lichaam kan dit niet zien, want het lichaam ontstond hieruit om hem te beschermen door hem aan het oog te onttrekken. 6De ogen van het lichaam zullen hem nooit te zien krijgen. 7Maar ze zullen wel zien wat hij dicteert. 5. Het lichaam zal de boodschapper van schuld blijven, en zal handelen zoals hij dat bepaalt, zolang jij gelooft dat schuld realiteit is.

Zie in we missen en zoeken God maar hebben dat in de droom zwaar beladen met het einde van lichamen van gemaakt en daarmee angst en schuld.

Wij als droommaker worden in de persoonlijke droom wakker gemaakt wanneer we blijven herhalen- ik ben niet een lichaam- vrij van de drie droomwaarnemingen. Je bent namelijk tegelijkertijd zowel de maker, genietter en vernietiger van de waarneming, je had slechts een droom, je bent nog altijd schuldloos in God.

Het wonder is de moeiteloze ontwakende ontsnapping uit de angst in de droom, de overtuiging en aanvaarding van Zoon van God te zijn nooit weg geweest van thuis in God zijn.

Dus het aanvaardden of wel realiseren dat we als naam en woordloos eigenste liefdes eigenheid geschapen nog steeds in de vrede van God zijn heeft gevolgen voor iedereen, ook al gaan de dromen heftig door dat we persoonlijk God eenheid kwijt zijn en het verlies van liefde niet vinden op vullen met nieuwe lichamen te zoeken om te proberen liefde te vinden. In de spookverhalen doet het 'ik ben mij bewust van gedachten en ik zoek liefde' als of dat leven de moeite waard is en de afwezigheid van gedachten als of dat de dood is, in plaats van eeuwig onmetelijk louter bewust liefde zijn.

Dus aanvaard dat we denkgeest zijn en geen lichaam en er dus geen dood noch wederopstand bestaat want God de liefde van ons weer terug zien is geen straf zoals het ego droomverhaal einde doet lijken maar een feestelijke beloning van ons eeuwige liefde zijn zonder verleden verhalen te geloven.

Die abstractie van onze onvoorstelbaarheid delen van één liefde delen met God weer te hervinden en het Zijn zonder lichamen en droombeelden weer het non duale beeld van louter licht met scherm al oefende aanvaardden qua metafoor heeft gevolgen voor iedereen.

Suizen is dat louter zijn, zeg figuurlijk als het brommen van de projector die de egofilm afspeelt in de onpersoonlijke aandacht leren houden en zo die onveranderlijke eigenste zelf zijn getuigenheid te ervaren en van daaruit kijkt naar de droom die door lijkt te gaan en achter iedereen datzelfde onvoorstelbare zijn te weten en zo onschuld te weten waar in de droom schuld angst en meer zich doet kennen.

Strikt genomen oefenen en herhalen we als getuigen-zijn niet. Toch blijven de langskomende verleden-gedachten in zowel de vaak- als droomslaap nog steeds doen alsof het zondige verleden er wel echt is en zal zijn. Het tegenspreken hiervan, door ogenschijnlijk te oefenen, werkt als tegengif voor de gehele droom en dus voor iedereen.

Zonder geloof in verleden en toekomst weten (wisten) we niet dat er een woordloos vanzelfsprekend louter eeuwig heden zijn zou bestaan omdat we dat dan gewoon louter vanzelfsprekend zouden zijn.

We zijn dus al die eeuwigheid. Met verleden en toekomst verhalen (lichamelijke dromen) worden we echter door onszelf in de maling genomen. De uitnodiging is dan ook opnieuw te aanvaardden dat we dat eeuwige vormloze

liefde van God al zijn, en in te zien dat het herhalen hiervan gevolgen voor iedereen in deze nachtmerrie.

T18.VIII.8. Liefde kent geen lichamen en reikt naar alles wat werd geschapen als haar evenbeeld. 2Haar totaal gebrek aan beperking is haar betekenis. 3In haar geven is ze volkomen onpartijdig, en ze omvat slechts om te behoeden en volledig te behouden wat ze geven wil. 4Je hebt zo weinig in je nietige koninkrijkje! 5Zou dat dan niet de plaats zijn waar jij liefde wilt binnen nodigen? 6Kijk naar de woestijn die jouw koninkrijkje vormt: droog en onvruchtbaar, verschroeid en vreugdeloos. 7En word je bewust van het leven en de vreugde die de liefde erheen wil brengen van waar zij komt, en waar ze met jou naar terug wil keren.

Door die onzichtbare tijdloze ruimte van de droomloze slaap, tussen twee gedachten en of handelingen van ons eigenste eigen zijn in de aandacht te nemen (het herhalen) valt al het geloof in een pijnlijk verleden weg en ervaren we (schijnbaar volgens het ego verleden script even) woordloos vanzelf onze tijdloosheid. Het eigenste zuiver louter onveranderlijke zijn.

Dat louter zijn is en blijft onkenbaar (want daarin zijn er geen waarnemingen), maar kunnen we toch herkennen als het meest dichtbijzijnde, eigenste eigen zijn, omdat het onveranderlijk wordt ervaren als ons eigenste tegenwoordige zelf. Dit is het (simpele) onmiddellijke kennen van ons eigenste non duale wezen.

Dit lijken woordspelletjes maar ze hebben mij al oefenend geholpen het ego script te passeren en niet meer door ego verleden verhalen te laten vertroebelen wat we al simpelweg altijd zijn.

Ogen dicht en je bent in de denkkeest van God (les 129) en niet in een lichaam werkt ook als herhaling en zal ik steeds weer opnieuw aanbieden.

Dus het is herhalen van het aanvaarden we zijn al (vormloos en onvoorstelbaar) thuis (en hoeven daar niet naar toe) ondanks de heftige dromen van de koning Jan in zijn ondergoed op zoek naar de mooiste toekomstige kleding om geluk te vinden.

Probeer niet als je in die innerlijke vrede van de denkkeest bent als je je ogen sluit die fantasieverhalen die langs blijven komen kwijt te willen raken, zo maak je ze namelijk juist echt.

Blijf spelend met ogen open en dicht voor jezelf herhalen dat je al in de denkkeest bent, niet als een lichaam, maar als vormloosheid. Jan blijft zoeken maar zal niet vinden, leer hierdoor heen te herinneren dat we al liefde van God zijn. Zo wordt het eeuwige licht en het ene scherm in ons weer bevrijdt van geloof in de zelfgemaakte geprojecteerde bewegende nachtmerrie filmbeelden.

T18.IX.12. Liefde wordt niet geleerd. 2Haar betekenis ligt in haarzelf. 3En jouw leren eindigt wanneer je hebt ingezien wat ze allemaal niet is. 4Dat is de belemmering; dat is wat ongedaan moet worden gemaakt. 6Leren is nutteloos in de Tegenwoordigheid van je Schepper. wiens erkenning van jou en de jouwe van Hem alle leren zover overstijgt, dat al wat je geleerd hebt zonder betekenis is, en voor eeuwig vervangen is door de kennis van de liefde en haar ene betekenis.

We praten zo over de onmetelijkheid van ons eigenste eigen levende zijn en het niet doodgaan wanneer we lichamelijk in de waak- of slaapdromen dood lijken te gaan. Het blijkt slechts een zelfgemaakt illusoir griezel repertoire waar we naar kijken.

Zodra we door het ego dictaat (het script van dualistrijd, afgescheidenheid, verlating, schuld en dood) heen leren kijken en hier niet meer echt in geloven komt er schijnbaar spontaan het innerlijke herhalen op van 'ik ben niet een lichaam en kan niet dood en blijf hoe ik geschapen ben'.

Het is ons eigenste zelf die als we dat weer willen zien letterlijk de onmetelijkheid van de HG in zich draagt die zichzelf (denkkeest, dromer, Zoon van God enz) geneest van dromen maken en geloven. Dit laten genezen heeft gevolgen voor iedereen die het idee lichaam te zijn die in speciale relaties anderen lichamen nodig hebben om genot uit te halen want het geneest niet de hoofdrolspeler in de droom maar de dromer van de droom. Het waakzaam en verstillt moeiteloos te blijven schouwen naar wat we wel zijn (het sneller schieten), kortom we zijn nog steeds thuis.

Beoefen zo veel je kunt onverstoort verstillt om bij het moeiteloze waarnemen te blijven en het komen en gaan van dualistrijd waarnemingen en passeer deze zonder er meer in te geloven.

Vecht niet met je privé intellect die wil blijven vragen naar waarom en meer, wees al(l)een en hou vast aan het woord- en naamloze innerlijk besef er domweg **voor alle waarnemingen kwamen er al te zijn.**

Ga zo actieloos voorbij aan die ego bus vol met bange jantjes versus schuldige Katrijntjes dood gaan verhaaltjes die natuurlijk blijven beweren een lichaam te zijn. Dat is het passeren van de sirenes met hun waarom van onoplosbare verleden probleem vragen. Die jantjes doen gediceerd door het script van alles. Ze schrijven boeken, geven les in ontspannen of in elke vorm van tantra, of ze proberen de wereld te redden, maar wat ze niet doen is rustig naar binnen gaan en hun aandacht op hun eigenste bron richten om daar de eeuwige rust en vrede te vinden.

Die hulp van de HG in welke vorm dan ook kwam van buiten de ego droom, zeg vanuit de projectiekamer die onze denkkeest helpt vertrouwen te krijgen dat we niet in de film een lichaam zijn maar zelf het licht zijn die de film heeft geprojecteerd en dus nu zien dat we nog steeds thuis zijn.

Op deze manier dit beeld leren bekijken vanuit licht zijn en door al de films heen weer het blanco God scherm zien is het aanvaarden van de verzoening. Ook al kun je dat zelf niet direct kennen zoals je hand en hart, je bent het indirect zelf want daarom is het zelf geen object geen waarneming maar een feit.

T18.IX.10. Maar zelfs vergeving (dromer en zijn droom zijn niet echt noch gebeurd) is niet het einde. 2Vergeving maakt (ons zelf terug vinden als schuldloze Zoon) weliswaar lieflijk, maar ze scheidt niet. 3Ze is de bron van genezing, maar slechts de gezant van de liefde, niet de Bron daarvan. 4Hier wordt je (als schuldloze Zoon zijn aanvaard is) heengeleid, zodat God Zelf ongehinderd de laatste stap kan zetten, want hier (waar God en zijn Zoon een Zijn delen) staat niets de liefde in de weg, maar laat (liefdes vrede) haar zichzelf zijn. {} 6Hier is de Bron van het licht, waar niets wordt waargenomen, vergeven of herschapen. 7Maar waar louter wordt gekend.